

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਮਆਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.
ਜਗਮੋਹਨ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ ਆਦਿ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1975 ਦੀ ਸਿਵਲ ਡਬਲਯੂ|ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 119

13 ਅਗਸਤ 1975

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ 43)— ਧਾਰਾ 132(1) ਅਤੇ (5)— ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਖਾਲੀ ਵਾਰੰਟ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ— ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿਚ ਖੋਜ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰੋ—ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ -ਧਾਰਾ 132(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਣਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ — ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਗਰੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਆਮ ਵਾਰੰਟਾਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਥੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖਾਲੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਭਰੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟ ਦਾ ਜਾਰੀ ਹੋਣਾ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਲੁਕਵੇਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਆਮ ਵਾਰੰਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਫਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ। ਵਿਵਹਾਰਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਜੰਗੀ - ਰਵਾਇਤ, ਅਫਸਰ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਮ ਖਾਲੀ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਗੈਰ -ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਏ), (ਬੀ) ਜਾਂ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। c) ਉਪ-ਧਾਰਾ 'ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ - ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਜ਼ਬਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(5) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 226/227 ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਓਟਰ ਢੁਕਵੀਂ ਲਿਖਤ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ:-

- (i) ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਭੇਜੇ ਜਾਣ;
- (ii) 1974 ਦੇ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ;

\$0

I.L.R. Punjab and Haryana

(1976)2

(ਬਿਮਾਰ) ਗਹਿਣੇ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹਨ, ਲਾਕਰ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਨ, ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ;

(iv) ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਾਇਰੀ ਵੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ;

(v) ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਵੇ;

(vi) ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; (

(vii) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ;

(viii) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਕਿਸਨੇ ਭਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟਾਂ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਵਿਚ ਦਸਤਖਤ ਕਿਉਂ ਕੀਤੇ;

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(5) ਅਧੀਨ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ:-

(a) 1975 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ;

(b) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ P/I ਤੋਂ P/II ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ, ਬੀਕੇ ਝਿੰਗਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.—(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 355, ਸੈਕਟਰ 9-ਡੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਹੈ। 17 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਨੂੰ, ਇਸ ਘਰ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ

Jagmohan Mahajan etc. v. The Commissioner of Income Tax, Punjab,
Patiala etc. (M. R. Sharma, J.)

ਸ੍ਰੀ ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1। ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸ੍ਰੀ ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚਲੇ ਮਕਾਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 15 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਲਗਭਗ 40 ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ. ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰੁ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ 1,770 ਰੁਪਏ ਨਕਦ, ਕੁਝ ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਏ ਗਏ ਨਿਊ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਸੈਕਟਰ 17, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਲਾਕਰ ਨੰਬਰ 85 21 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ 510 ਰੁਪਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਪਏ ਸਨ। ਇਕੱਲੇ ਗਹਿਣੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ੀਰਕਪੁਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਓਲਟਰੀ ਫਾਰਮ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ 1966 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ 3,500 ਪੰਛੀ ਸਨ। ਫਾਰਮ. ਗਹਿਣਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਗਹਿਣੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ 20 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ, ਜ਼ਬਤ ਅਤੇ ਅਣ-ਜ਼ਬਤ ਦੋਵੇਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਰਿਜ਼ ਪੈਡਿੰਟ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ)। ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਵਾਰੰਟ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ 1 ਵਾਰੰਟ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖਾਲੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 22 ਫਰਵਰੀ, 1975 ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ-ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹੀਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ

ਸ੍ਰੀ ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਇਹਨਾਂ ਫਾਰਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਿੱਬਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

- (a) ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ), (ਬੀ) ਜਾਂ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।
(1) ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਉਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸੀ।
- (b) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
- (c) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- (d) ਅਥਾਰਾਈਜ਼ਡ ਅਫਸਰ ਦਾ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਸੁਤੰਤਰ ਦਿਮਾਗ ਲਾਗੂ ਕਰੇ।
- (e) ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਦਖਲ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਬਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਬਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
' .ਸ . ■
- (f) ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਜ਼ਬਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।¹

(1) 1975 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 150, 15 ਜੁਲਾਈ 1975 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਸ੍ਰੀ ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(3) ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 112 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਕਿ "ਜਨਰਲ ਵਾਰੰਟ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ"। ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਈ. ਸਲੇਡ ਨੇ ਸਫ਼ਾ 145 'ਤੇ ਸੀਵਿਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ, 1934 ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਥਾਮਸ ਅਤੇ ਬੈਲੋਟ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:-

"ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਗਜ਼ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਲੀਚ ਬਨਾਮ ਪੈਸਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਵਾਰੰਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ; ਵਿਲਕੇਸ ਬਨਾਮ ਵੁੱਡ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਨਟਿਕ ਬਨਾਮ ਕੈਰਿਗਟਨ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਮਨੀ ਫੈਸਟਲੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਮ ਵਾਰੰਟ; ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਿਰਣਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਲਾਰਡ ਮੈਨਸਫਾਈਡ ਦੇ, ਲੀਚ ਬਨਾਮ ਮਨੀ ਇਨ ਗਲਤੀ, ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਕੈਮਡੇਨ ਦੇ ਐਨਟਿਕ ਬਨਾਮ ਕੈਰਿਗਟਨ ਵਿੱਚ।"

(4) ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ 'ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ' ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਤਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਸੇ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੀ 132 (1) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਦੇ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਕਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਆਰ.ਐਸ.ਨਰੂਲਾ, ਸੀ.ਜੇ

(6) ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇ ਗਏ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖਾਲੀ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖੋਜ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਖੁਦ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਭਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਵਾਰੰਟ ਨਾਲੋਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਗੰਭੀਰ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟ ਦਾ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਅਫਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਮ ਵਾਰੰਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਹਾਰਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਵਾਰੰਟ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ' ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿੱਠੀ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਜਨਰਲ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰੋ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁੱਠ ਨੂੰ ਡਿੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜੇ ਲੋੜ ਪਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਨੇ ਮਿਸਟਰ ਈ. ਸਲੇਡ ਦੁਆਰਾ ਥਾਮਸ ਅਤੇ ਬੇਲੋਟ ਦੇ ਲੀਡਿੰਗ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜੌਨ ਵਿਲਕਸ, ਐਸਕਿਊ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਰਾਏ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। v. ਲਕੜ (2), ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੋਟ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ

(2) 98 ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 489.

ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੈਟ ਦੁਆਰਾ 6 ਦਸੰਬਰ, 1763 ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਲਗਭਗ ਓਨੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਇਹ ਜੌਨ ਵਿਲਕਸ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਜਨਰਲ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ

Jagmohan Mahajan etc. v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala, etc. (R. S. Narula, C.J.)

ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਲਕਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਖੋਜ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਲਕਸ ਦਾ ਨਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਜੋ ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਵਿਲਕਸ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰ ਪਰਜਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਫੋਹਿਆ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰੰਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਵਿਅਰਥ ਸਾਡੇ ਘਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਪਨਾਹ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਲੋੜੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਦੇ ਵੀ ਆਮ ਸਰਚ-ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਚ-ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਲਕਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਆਮ ਵਾਰੰਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਸਮਾਨ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਮ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਮ ਵਾਰੰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਤਾਲੇ ਤੋੜਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ? ਵਾਰੰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ. ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਬੂਤ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 132 ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਲੇ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਸੁਆਹ ਸੁਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਦੋ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

- (i) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ (ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ) ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ; ਅਤੇ
- (ii) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 165 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ।

(7) ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਗਰੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਆਦਿ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਟ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਰੰਟ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜੌਨ ਵਿਲਕਸ, *esq. v. ਲਕੜ* (ਸੁਪਰਾ)। ਮੈਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* ਨੂੰ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਸਖਤ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਹੋਏ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਹਵਾ 'ਤੇ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

(8) ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਐੱਸ. ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਪੱਤੜ ਜੇ.

ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,- ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ- ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ

1973 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1314.

14 ਅਗਸਤ 1975

1955 ਦਾ XXV) ਸੈਕਸ਼ਨ 5(i), 11 ਅਤੇ 16— ਵਿਅਰਥ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ - 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ- ਅਜਿਹੇ 'ਵਿਆਹ' ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ - ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ-ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ - ਕੀ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ 5/ e i tl0n 11 ਦੇ 5/ e i tl0n 11 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਰਭਵਤੀ. v f ° + + ree ° f nU1 . ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਜਾਂ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਬੱਚੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਧੂਰਾਪਣ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ